

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas Nr. 261/2004⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētās summas 400 EUR nolūks ir kompensēt galvenokārt materiālos zaudējumus, bet morālais kaitējums ir jāvērtē saskaņā ar 12. pantu, jeb turpretī 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts sedz galvenokārt morālo kaitējumu un materiālie zaudējumi ir reglamentēti ar 12. panta normām?
- 2) Vai summa, ko veido nesaņemtais atalgojums un kas pārsniedz 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētos 400 EUR, ietilpst 12. pantā paredzētā *turpmākās kompensācijas* jēdzienā?
- 3) Saskaņā ar 12. panta [1. punkta] otro teikumu “kompensāciju, kas piešķirta saskaņā ar šo regulu, var atskaitīt no šādas kompensācijas”. Vai minētais regulas pants ir jāsaprot tādējādi, ka valsts tiesai ir rīcības brīvība atskaitīt no turpmākās kompensācijas summu, kas ir piešķirta saskaņā ar 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, vai arī minētais atskaitījums ir obligāts?
- 4) Ja summas atskaitījums nav obligāts, kādi elementi ir jāņem vērā valsts tiesai, lemjot, vai no turpmākās kompensācijas ir jāatskaita summa, kas ir paredzēta 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā?
- 5) Vai zaudējumi, kas rodas zaudētā atalgojuma dēļ, jo darbinieks nevarēja ierasties darbavietā tādēļ, ka lidojuma maiņas dēļ nokļuva galamērķī ar kavējumu, ir jāvērtē ņemot vērā pienākumu, kas ir paredzēti 8. pantā, vai 12. pantā, to skatot kopā ar 4. pantu, izpildi?
- 6) Vai gaisa pārvadātāja pienākuma sniegt atbalstu saskaņā ar Regulas Nr. 261/2004 4. panta 3. punktu un 8. pantu izpilde paredz, ka pasažieris ir pilnībā jāinformē par visām iespējām mainīt lidojumu, kas ir paredzētas 8. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā?
- 7) Kurai pusei saskaņā ar Regulas Nr. 261/2004 8. pantu ir pienākums pierādīt, ka lidojuma maiņa tika veikta pēc iespējas ātrāk?
- 8) Vai regula uzliek pasažieriem pienākumu meklēt citus lidojumus uz galamērķi un lūgt aviosabiedrībai atrast pieejamās vietas tajos lidojumos, vai arī aviosabiedrībai ir pienākums pašai meklēt pasažierim visizdevīgāko veidu, kā nogādāt to galamērķī?
- 9) Vai nosakot pasažieriem radušos zaudējumus ir svarīgs apstāklis, ka tie piekrita aviosabiedrības piedāvājumam lidot 2016. gada 11. septembrī, kaut arī varēja paredzēt, ka prombūtnes no darba laikā nesaņems atalgojumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp., īpašais izdevums latviešu valodā: 07. sējums 008 lpp. 10 – 16)..

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 31. maijā iesniedza Landesgericht Salzburg (Austrija) – Barbara Rust-Hackner/Nürnbergger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Lieta C-355/18)

(2018/C 294/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesgericht Salzburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Barbara Rust-Hackner*

Atbildētāja: *Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 90/619/EEK (Otrā dzīvības apdrošināšanas direktīva) ⁽¹⁾, kurā grozījumi ir izdarīti ar Direktīvu 92/96/EEK (Trešā dzīvības apdrošināšanas direktīva) ⁽²⁾, 15. panta 1. punkts, skatīts kopā ar Direktīvas 92/96/EEK, 31. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka paziņojumā par atteikuma iespēju ir jābūt arī norādei, ka par atteikumu var paziņot jebkādā formā?
- 2) Vai par atteikumu kļūdainas informēšanas par atteikuma tiesībām dēļ apdrošinājuma ņēmējs var paziņot vēl arī pēc dzīvības apdrošināšanas līguma izbeigšanas uzteikuma (un atpirkuma) rezultātā?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 90/619/EEK (1990. gada 8. novembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu (dzīvības apdrošināšanu) un par pasākumiem, kas veicina brīvu pakalpojumu faktiski sniegšanu, kā arī par grozījumiem Direktīvā 79/267/EEK; OV 1990, L 330, 50. lpp.

⁽²⁾ Padomes Direktīva 92/96/EEK (1992. gada 10. novembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo dzīvības apdrošināšanu un par grozījumiem Direktīvā 79/267/EEK un Direktīvā 90/619/EEK (Trešā dzīvības apdrošināšanas direktīva); OV 1992, L 360, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 31. maijā iesniedza *Landesgericht Salzburg* (Austrija) – *Christian Gmoser/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich*

(Lieta C-356/18)

(2018/C 294/29)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesgericht Salzburg

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Christian Gmoser*

Atbildētāja: *Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 90/619/EEK (Otrā dzīvības apdrošināšanas direktīva) ⁽¹⁾, kurā grozījumi ir izdarīti ar Direktīvu 92/96/EEK (Trešā dzīvības apdrošināšanas direktīva) ⁽²⁾, 15. panta 1. punkts, skatīts kopā ar Direktīvas 92/96/EEK, 31. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka paziņojumā par atteikuma iespēju ir jābūt arī norādei, ka par atteikumu var paziņot jebkādā formā?
- 2) Vai par atteikumu kļūdainas informēšanas par atteikuma tiesībām dēļ apdrošinājuma ņēmējs var paziņot vēl arī pēc dzīvības apdrošināšanas līguma izbeigšanas uzteikuma (un atpirkuma) rezultātā?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 90/619/EEK (1990. gada 8. novembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu (dzīvības apdrošināšanu) un par pasākumiem, kas veicina brīvu pakalpojumu faktiski sniegšanu, kā arī par grozījumiem Direktīvā 79/267/EEK; OV 1990, L 330, 50. lpp.

⁽²⁾ Padomes Direktīva 92/96/EEK (1992. gada 10. novembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo dzīvības apdrošināšanu un par grozījumiem Direktīvā 79/267/EEK un Direktīvā 90/619/EEK (Trešā dzīvības apdrošināšanas direktīva); OV 1992, L 360, 1. lpp.